

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: SØNDAG I MORGEN.

Citation: Aakjær, Jeppe: "SØNDAG I MORGEN.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 44. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid63767.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

SØNDAG I MORGEN.

EN Aften paa Engen sa' Jakob til Svend:
"Godnat mine blankslidte Knage!
De Gamle gaar hjemad med Haand over Lænd,
vi to bliver ene tilbage!
Saa gaar vi i Duggen en drabelig Tur,
hvor ingen maa tænke paa Seng eller Uhr,
thi vi har jo Søndag i Morgen!"

De gik, og de prated, og Klokken blev ti,
da Hønsene blinker saa blinde,
og de gled de fjerneste Gaarde forbi,
og hørte dem snørke derinde;
de lo af et Hjerte, som Sundhed gjør let,
og gik af en Ungdom, der aldrig blir træt.
De havde jo Søndag i Morgen!

Den ene han skildred med ivrige Skridt
en englegod, blaaøjet Pige,
den anden han sadled sin Ganger til Ridt
mod Fremtidens daarende Rige;
og begge de nærred det visseste Haab,
og Hønattens Maane gav Haabet sin Daab,
og de havde Søndag i Morgen!

Og de kom igjennem en slumrende By,
hvor der var spildt Hø over Gaden,
en gabende Port, og en Gaard som var ny,
hvor Forken stod plantet bag Laden;
og Duggen den køled i Kinderne Dun,
og Høduften fulgte, og Luften var lun,
og de havde Søndag i Morgen!

Og Maanen gik ned mellem Stakke af Hø,
og Taagen laa blødt over Dalen,
og langs med den smalle, graaduskede Sø
faldt Ryle og Stær dem i Talen,
45 og Hanerne sendte fra Portenes Hjald
mod Dagen og Gryet, saa skingrende Gjald
som aned *de* Søndag i Morgen.

De studsed og vendte med Latter omkring,
nu maatte der spares paa Snakken!
Dog talte de stadig om hundrede Ting,
før Gaarden blev synlig bag Bakken.
Her standsed det første Par dyngvaade Sko.
Men selv da de skiltes de skjæmted og lo
og sang for den Søndag i Morgen.

- Lyksalige Tid, da hver Morgen paany
vi vaktet af Gjøgenes Kukken,
da Stræbet var Leg, og da Ungdom og Gry
de mødtes paa Sporet i Duggen!
Thi har du end aldrig en Hvid i din Pung -
den Mand, som er munter og frejdig og ung
har *altid* en Søndag i Morgen!